63E 6"D ()

הגהות הב"ח

(מ) גמרא באשת אחיו

ובחשם כל"ל וחיבם מחמו

נמחק: (כ) שם תנו רבנן

מקלתן אחין ומקלתן: (ג) רש"י ד"ה ה"ג מקלתן

ספרא ה"ק מקלמן אחין: (ד) ד"ה ואחין מן האב וכו' מקלמן של ודאין כל"ל

הגהות הגר"א

כדברי שניהם וכ"ם הנוור

דלר"ע מותר בשניהם דגר

אין לו שאר האב כלל ואינו

אסור אלא באחותו מאם

ואחות אמו מאם ועוד אשת

אם מאם כנ"ל וכמ"ם

למטה לא דנסבה כשהוא

נכרי וחוך אמו דאל"ל וכ"ז

לכתחלה אבל אינו מוליא רק לאמו ואחותו מאמו דאלו

ובתה מודה ר"ע ועי' תוס'

ד"ה לשה כו' וועמ"ש

רט משט כו (וענו ש רבינו ביו"ד סימן רסט ס"ק ג' ח' י'):

אסורין בגיותן

מקלתן של ודאין כל ומיבת אחין נמחק:

יב א מיי׳ פי״ד מהלכות איסורי ביאה הלכה י"ג טוש"ע יו"ד סי' רס"ט : סעיף

יג ב מיי׳ שם טוש״ע שם

סעיף ב: סעיף ב: יד ג טוש"ע שם סעיף ה: מו ד טוש"ע שם סעיף ו: מו ה טוש"ע שם סעיף ג: יו ו מיי פ"ח מהל' יבום

הל' י טוש"ע שם סימן קעו סעי ח: יח ז טוש"ע אהע"ו סי :קעו סעי ח

תום' חד מקמאי

מתה אשתו מותר בחמותו ואיכא דתני ישמעאל. הא כר׳ עקיבא. . לר׳ ישמעאל דאמר חמות לר' ישמעאל דאמר חמות לאחר מיתה קלישה לה איסורה וגבי גר לא גזרו בה רבנן. הא דתניא מותר באשת אחיו אוקימנא דנסב׳ כשהוא עובד כוכבים אבל נסבה לבתר דאגייור אסור והא לבונו ראגייו אסור ווא דקתני [מותר באשת אחיו] נשא אשה ובתה כונס א' ומוציא א' לאו אגר שלידתו בקדושה קאי דההוא ודאי ישראל גמור הוא ומתחייב עלה כרת אלא אגר שהורתו ולידתו אלא אגו שהודום ולידום שלא בקדושה קאי. א"נ אגר שהורתו שלא א ני אגו שווווגו שלא בקדושה ולידתו בקדושה קאי ונשא אשה [ובתה] שהורתן ולידתן שלא בקדושה. וה״ה לישראל גמור. ל) והא דקתני לכתחלה לא יכנוס אקשי׳ לה השתא אפוקי מפיק לכתחל' מיבעיא. ופרקינן התם קאי הך דאמור רבנן יקיים לכתחלה לא יכנוס

א) עי' רש"י כאן ד"ה נשא אשה ונחה

אשר אביו. הך ברייתא כרבי אליעזר אבל רבי עקיבא פליג מאיר אומר יוליא. הואיל ואיכא לד אם: ותכמים אומרים אולינדי בפסקים לד אם: ותכמים אומרים בפסקים אומרים מון האם רבים אומרים אומרים אומרים אומרים אומרים אומרים אומרים בפסקים אומרים בפסקים אומרים בפסקים אומרים בפסקים אומרים בפסקים ברק יידנו. במיא לאומרים בפסקים ברק יידנו. עקיבא דר' אליעזר שמותי הוא ומיהו [א] יש ליזהר כרבי אליעזר: אחותו מן האם דדמיא לה אבל אחות האם מן האב לא דמיא לאחותו בשא אשה ובתה. בנשאן כשהוא והן בנכריות איירי כמו מן האם: ומוסר נאשם אחיו. ואפי׳ מאמו שנולד בהיותו עובד

שמדקדק בקונטרס ועוד יש לדקדק מדתני כונס אחת ואי בישראל איירי הוה ליה למימר יקיים אחת: אשה ובתה. וס״ה משה ומחותה מן האם או אשה ובת בתה

אבל אשה ובת בנה או אשה ואחותה מן האב דהיינו שאר האב פשיטא שאין מוליה ושמה לכתחלה לה יכנוס הו שמא כיון שאין האיסור בא אלא ע"י קידושין אף לכתחלה יכנום כדאמרינן שמותר באשת אחיו מאמו ולא גזרינן משום אחיו הנולד אחריו לפי׳ הקונט׳: מותר באשת אחיו מאי לאו דנםבה כשהוא גר. מימה

לר"י דאמאי שרינן כשהוא גר הא לעיל גזרינן באחותו מאמו משום דאתי לאחלופי הכא נמי וכ״ת כיון שהוא ע"י קידושין לא גזרינן והא חמותו דע"י קידושין וקתני דאסור וי"ל דשאני חמותו דע"י קידושי עלמו אבל אשת אחיו דע"י קידושי אחיו הוא ועוד דאשת אחיו בי אחיו לא שכיחא אבל אמה ובתה שכיחי אהדדי אי נמי חמותו נקראת על שמו דקרו לה חמתיה דפלניה הבל השת החיו לה מיקריא אשת אחי פלוני:

קלש לה איםורא. תימה דמ״מ מאי משני אכתי איכא כרת דלא מיעטה הכתוב אלא משריפה כדאמרינן לעיל (דף זד:) וי"ל דמ"מ כיון דקליש איסורא לא רצו חכמים לגזור בגרים לחחר מיתה כיון דחף מחיים שריא מן הדין וא"ת לאביי דאמר בהאשה רבה (שם) דלא שרי רבי עקיבא חמותו לאחר מיתה מאי איכא למימר וי"ל דלאביי ודאי ליכא מאן דתני מותר בחמותו:

מקצתן אחין. ברייתה היה :ור"ח גרים ת"ר כתב

מן האב יקיים אחות האם מן האם יוציא מן האב רבי מאיר אומר יוציא וחכמים אומרים "יקיים שהיה רבי מאיר אומר כל ערוה שהיא משום שאר האם יוציא משום האב יקיים ומותר באשת אחיו 🕫 מאמו ובאשת אחי אביו יושאר כל העריות מותרות לו לאיתויי אשת האב ינשא אשה ובתה כונם אחת ומוציא אחת לכתחלה לא יכנום ימתה אשתו מותר בחמותו ואיכא דתני אסור בחמותו קתני מיהת מותר באשת אחיו מאי לאו דנסבה אחיו כשהוא גר ילא דנסבה כשהוא עובד כוכבים מאי למימרא מהו דתימא ליגזור כשהוא עובד כוכבים אמו כשהוא גר קמ"ל אמר מר נשא אשה ובתה כונם אחת ומוציא אחת לכתחלה לא יכנום השתא אפוקי מפיק לכתחלה מיבעיא התם קאי והכי קאמר הך דאמור רבנן יקיים לכתחלה לא יכנום מתה אשתו מותר בחמותו ואיכא דתני אסור בחמותו חדא כר' ישמעאל וחדא כר' עקיבא מאן דאסר ישמעאל דאמר חמותו לאחר מיתה באיסורא קיימא וגבי גר גזרו ביה רבגן ומאן דשרי כרבי עקיבא דאמר חמותו לאחר מיתה קלש ליה איסורא וגבי גר לא גזרו ביה רבנן: מתני' יחמש נשים שנתערבו ולדותיהן הגדילו התערובות ונשאו נשים ומתו ארבעה חולצין לאחת ואחד מייבם אותה הוא ושלשה חולצין לאחת ואחד מייבם נמצאו ארבע חליצות וייבום לכל אחת ואחת: גמ' יבומי אבל יבומי אבל יבומי ברישא לא דקפגע ביבמה לשוק מאי הוא ושלשה חולצין לאחת דלא תימא ליבמינהו חד לכולהו אלא כל חד וחד מייבם חדא דלמא מתרמיא ליה דידיה (ט י מקצתן אחין ומקצתן שאין אחין האחין חולצין

ושאין אחין מייבמין מאי קאמר אמר רב ספרא הכי קאמר מקצתן אחין מן האב ומקצתן אחין מן האם אחין מן האם חולצין ואחין מן האב מייבמין מקצתן כהנים ומקצתן שאינן כהנים כהנים חולצין שאינן כהנים מייבמין מקצתן כהנים ומקצתן אחין מן האם אלו ואלו חולצין ולא מייבמין תנו

אגר דעלמא קאי שנשא בהיותו עובד כוכבים אשה ובתה ונתגיירו עמו דאילו האי דנולד בקדושה לא נסיב אשה ובתה. וא"ת שנשא גיורות שנתגיירו האם והבת דלית להו קורבה דכקטן שנולד דמי למה לי גר אפי' בישראל נמי מלי למימר הכי: כונס אחת ומוליה החת. דלה ליתי למישרי בישראל אשה ובתה: לכתחילה לא יכנום. לקמן מפרש: מוסר בחמוםו. [א] תום' סד"ה אשם כר מכונית האי לא נוצר רדנו: ואוכא דמני דכולי האי לא גזור רבנן: ואיכא דמני אסור בחמותו. פלוגתייהו מפרש לקמן: הנך דאמור רבנן יקיים. כגון אחותו מן האב וחברותיה: קלש ליה איסורא. דלגבי ישראל אינה בשריפה: פלוגתא דר' ישמעאל ור' עקיבא מפרש [לעיל] בהאשה רבה (דף לד:): בתני׳ ולדומיהו שנתערבו זכרים ויש לכל אחת בן ודאי שלא נתערב: ארבעה חולצין לאחת. בן ודחי של כל חחת מן החרבע חולך לאחת מהן דכל חד ספק ליה באשת אחיו ובן החמישית ישאנה ממה נפשך אם אשת אחיו היא הרי טוב ואם לאו הרי חלך לה יבמה: הוא ושלשה. זה שייבם חולך לאחרת ושלשה עמו והחמישי מייבם ממה נפשך וחוזרים השנים הללו וחולנין לשלישית ושנים עמהן והחמישי מייבם וכן כולם ארבעה חולצין תחלה לפי שאין אחד רשאי לייבם עד שיחלצו לה הארבעה דלא ליפגע ביבמה לשוק. וה"ה נמי דמלו ארבעה למיחלך לכולהו והחמישי ישה את כולן אלה אמרינן בגמ׳ דהכי שפיר טפי דלמא לכל חד מתרמיא דידיה ומיקיימא מצות ייבום: בבז' דוקה מיחלן. מכל חרבעה הודאין והדר יבומי לחמישי: מאי הוא ושלשה. מאי איכפת לן אי חלצי לה הנך ארבעה גופייהו והאי דייבם לקמייתא לייבם נמי הך. ומשני לא

ליבמה חד כו': הכי גרסינן מקלתן

אחין ומקלמן שאין אחין אחין חוללין

יבמות

כוכבים ולא גזור רבנן משום אשת

אחיו הנולד אחריו דבקורבה גזור

רבנו אבל במידי דלא אתי אלא ע"י

קידושין לא גזור: נשא אשה ובתה.

מוסף רש"י אחות האם מן האם יוציא. כדכתיב את אביו, זו לחות למו מן האם (סנהדרין נח.). מן האב רבי מאיר אומר יוציא. גזירה משום אחותו האם כאן, אע"ג דמן האב היא, אי שרים ליה אמי הים, סי שריע כים טבי למימר אין לגר אפילו שאר אם, ואתי למישרי אפילו לחותו מן האם, וכל שכן אחות אמו ואחות אביו מן האם (שם). וחכמים אומרים יקיים. ולח גזרינן, והוח הדין להורתו ולידתו שלח בקדושה, והח דנקט הורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה לא בא למעוטי הורתו ולידתו שלא אלא למעוטי בקדושה, בקדושה, מנמ נמעים הורתו ולידתו בקדושה וכיון דדמי ליה לישרא גזר ביה ר"מ דילמא אתי לאחלופי בישראל, ואפילו בשאר האב ואפילו נולדו אותן קרובות בהיותו כותי שם). ומותר באשת אחיר. ואפילו מאמו ולאחר מיתה ואפילו נשאה אחיו כומי ומשנמגייר קיימה, דאין אשת אח לבני נח וליכא למיחש שמא יאמרו וליכא למיחש שמא יאמרו וכו' וכן אשת אחי האב וכן כל הבאום מחמם אישום.

כי הכחות מתמת חישות, לכי הרבות מתמת חישות, בה הרבות מתמת חישות האב. אבל כלמו ואחות אשת האב. אבל כלמו ואחות אשת האב בה לכי למיחש דכקטן שנולד דמי (שם). ושאר כל העריות. שבאות מחמת אישות מותרות לו, לאיתריי אשת האב. אבל כלמו ואחות אשחו ליכה לרבויי, דהא גגג שהיחה למיחה לחות אשה ולמחיי אחות אשה ובתה. אשאר הכי הדי משל אשה ובתה אשאר הבתה אשאר הבתה שאלה גרים קאר כשנשאם בגיום ומתניירו עמו, אי נמי אהא קאי ומשום דהך גיורת קאתר וח"ה לישראל גמור (שם). מתה אשתו מותר בחסורת. ואע"פ שקייתה לאשמו משנחגייר, דבן נח לא החהר על חמוחו, דנימא באיה דמתניירו עמו, אי נמי אהא קאי ומשום דהף גיורת קאתר וח"ה לישראיג דנתניירו, דגר שנתניירו וחיץ קורבות זה לזה (שם).

שאינן אחין מייבמין מאי קאמר ש מקלפן אחין מן האב ומקלפן אחין מן האם. מקלפן של ודאין אחין לבני התערובות מן האב ומקלפן יש להן

בהני תערובות אחין מן האם שלא מן האב לבד אחים שיש להן בחוכן מן האב כגון ראובן שנשא רחל וחנה וילדה לו רחל את יוסף גירשה לרחל

ונשאה בועו ולו בן מאשה אחרת ונתעברה רחל וילדה היא וחנה אשתו של ראוצן וג׳ נשים אחרות ה׳ זכרים במחבא ונתערבו נמלא שיש לו

ליוסף במערובות הללו ב' אחין אחד מן האב וא' מן האם בנה של חנה אחיו מן האב ובנה של רחל מבועו אחיו מן האם: א**חין מן האם חוללין.**

יוסף זה שיש לו בתערובות את מן האם חולך לכולן לפטור את אשת אחיו מן האב ואינו רשאי לייבם אחת מהן אפי׳ לאחר חליצתה מארבעה חבריו שמא יפגע באשת אחיו מאמו שהיא בכרת: ואחין מן האב. ארבעה האחרים שאין להם בתערובות אלא אחין מן האב מייבמין כל אחת

ואחת אחר שחללה מן הארבעה ישאנה החמישי נמצא אחד מייבם שחים או יהיו לאחת ה׳ חליצות. והכי מיחוקמא לישנא קמייתא דשמעתא מקצמן

מי אחין של ודאין אחין מן האם לאחד מן התערובות ומקצתן שאינן להם אחין מן האם מאלא מן האב ה (אחין חולצין) אותן שהן אחין

מן האם חולצין לכולם ושאינן אחין להן מן האם מאלא מן האב מייבמין: מקצסן. של ודאין וחערובתן כהנים ומקצמן שאין כהנים כהנים חולצין לכולן ואי אפשר להם לייבם הואיל וחלצה ארבע חליצות שמא האחד החולץ לה היה יבמה וחליצתו חליצה וכהן אסור בה: